

כדורגל

מי יכול לנחש?

על משחק הליגה בין מכבי ל- הפועל תל-אביב, אשר הסתיים בתוצאת תיקו 0:0 ועל המאמר רעות האחרונים בענף הכדורגל, כותב שייע גלזר:

שגוען חדש נכ- נס בזמן האחרון ל- אהודי הכדורגל במ- דינה שמו טוטו. אני מבין שיש התי- ענינות חזקה סביב מפעלים של גינה שי תוצאת המשחקי ה- כדורגל, כי כל אחד מעונין להרוויח אלף לירות בלי עבודה.

גם אני. אבל האמת היא שפה בארץ קשה לנחש מה יהיו תוצאות איוה משחק שלא של א של א מבין בכדורגל יכול לנחש נכון. היום התוצאות במשחקים הן כאלה, שכל יום יש הפתעות וההפתעה הגדולה ביותר היא כשאין הפתעה. לזה יש דו הסכר אחד מן השניים: או שבשנה האחרונה למדו בארץ לשחק כדורגל, או שאלה שידעו לשחק, שכחו איך.

חבל שלי בתור כדורגלן אסור להשתתף בניחושי הסוטו. וזאת דוקא סטות גדולה להטיל איסור על הכדורגלנים לנחש. מה איכפת להם אם ירוויחו עוד 25 גרוש? כי שבת האחרונה ניסיתי לנחש לעצמי והצי- לחתי לנחש רק 8 מתוך 12 המשחקים. בשבת הבאה אני כבר אשלח פתרון על שם אשתי.

נדהמנו על גל כדור. מי למשל, היה יכול, נחש שתוצאת המשחק האחרון בשבת בין מכבי הפועל תל-א יב תהיה 0:0 המשחק בינינו, שערך לפני כמה שבי- עות על גביע תל-אביב, לא נגמר. והגביע נפגש עם גביע שפירא בארון. עכשיו ראו במשחקים בין מכבי והפועל מושכים קהל, או החליטו שאולי יעשו עוד שלושה מפ- גשים, אחד בירושלים, אחד בחיפה ואחד בתל-אביב. מי שינצח ביותר משחקים יז- כה בגביע.

מבחינת ההתענינות במשחק, משחק ליגה מושך יותר ממשחק גביע. השנה המתח ה א בכלל הכי גדול. כי השנה, בפעם הרא- שונה מזה שנים רבות, ירדו שתי הקבוצ- צות האחרונות שבטבלת הליגה הלאומית באופן אוטומטי לליגה א' בלי מבחנים ובלי בטיח. וזאת לדעתי הסיטה הכי צודקת. בקיצור, התחלנו לדבר על המשחק בשבת. לפני המשחק היתה קבוצתי, מכבי תל-אביב, בראש הטבלה ואילו הפועל, האלפה ל- שעבר, היתה בדיוק בסוף. התחלנו לשחק במרץ. אמנם המשחקים הראשונים עוד לא קובעים אבל הפועל החליט לתת את הכל בשביל לא להישאר, מטה. גלזמנו על כל כדור וכדור.

בדיוק אפרי 10 דקות נפצע המגן שלנו אייזיק פוסטלסקי. און לנו מזל אתי. כי נראה שיש לו אלרגיה למשחקים נגד ה- הפועל. הוא מתרגש יותר מדי ופחד שיפצע, ודוקא מפני כך הוא נפצע. כך קרה במשחק הקודם נגד הפועל וכך קרה גם השבת. מה אתם יודעים? עשו לו אולי תשעה תש- רים בכינים ובראש. אבל הרבה לא הירגישו שהוא היה חסר, הוא פשוט ירד ונעלם פתאום מהמגרש. המשכנו לשחק עד הסוף עם 10 שחקנים.

למה פיספסתם? כל קבוצה לחמה לזכות לפתות בוקודה. בעצם היו כמה פנדלים לטובתנו. אבל השופט כריז פחד לתת אותם. הוא למד מהשופט ורנר שנגד ח דורוב אסור לתת פנדלים. הוא עוד יכול להעביר ולרדת מהמגרש והקהל ידרוש את הכסף וזה לא כל כך געים לשופט.

אבל חודרוב היה הפעם די טוב, חוץ מכמה יציאות. פעם עליתי עם הכדור, ר- שלושה עלו עלי. חודרוב יצא מהשער עד רחבת ה-16 ונחתי בעיטה שבערה ליד הקירה. אחר כך קראתי בעת נים שכתבו שפיספסתי הזדמנות. כל דבר אצלם זה מיסופוס.

נראה מה הם יגידו כשהיו המשחקים נגד ח'ס. שחקני ח'ס הם בערך כמו ה- אנגלים. ואם אתם רוצים לדעת על האנגלים שאלו אותי, אני שיחקתי נגדם וראיתי אותם כמה פעמים. יש להם כושר מצויני וצריך לחשוב הרבה לפני שמעמידים את ההרכב. ראיתי כבר כדורגלנים שפה היו מצוינים ובחוקף לארץ, נגד האנגלים הם

היו לפסה מכל ביקורת. יש לבחור בעיקר שחקנים בעלי גוף מצוי. לדעתי לא כראי להכניס להרכב צעירים שאין להם עדיין את היכולת הגופנית לעמוד נגד האנגלים. לנו אין מה להפסיד. אם נלחם כמו נגד רוסיה ויוגוסלביה, יתכן שיהיו הפתעות, לכן אל תזדרזו למלא את הסוטו. אנתנו מת- אמנים במלוא המרץ, שלוש פעמים בשבוע. אבל לאימונים אלה אין ערך כל זמן שהחברה עובדים קשה, לא אוכלים בזמן ולא נחים מסטיק. עכשיו לא שמים לזה לב, אבל אחר-כך תראו איוה טענות יהיו ל- כולם: מדוע פיספסתם?

במסלול

התקפת נגד

התמרמרות גדולה שוררת בקרב קבוצת הכדורגל של מכבי חיפה. אנשי קבוצה וא הדיה משוכנעים כי העונש ש- יטילה עליהם ההתאחדות לכדורגל בהוצאה 'משך חודשיים את שני שחקני המפתח של קבוצה הלד ומנצ'ל, בגלל התפרעות ב-

סרטים

תחליף לפני וגות אגרוף

משחק הפיוז'מה (ארמוניזוד, תל- אביב; ארצות הברית) ה א משחק משעשע, בעורתו היו יוסף אלמוגי והגש מולר יכו- לים לחסל את שביתת אתא מבלי להודקק להתערבותו של ביגיי. כל מה שהיה עליהם לעשות הוא להילחם בשיטות החרישות, אותן מציג הסרט, שהוא העתק מדויק של המחזה המוסיקלי אשר הוצג בשעתו גם בארץ על-ידי תיאטרן דוריהטי.

הגש מולר היה צריך לשכור מספק צבר דה צערי. אין צורך שיהיה יפה באופן מיוחד או שידע לשחק, מעלות אלה אין גם לביון רייט, הממלא את התפקיד ה- ראשי בסרט. לעומת זאת היה מלד צריך למנות כיושב-ראש ועדת התלונות של פועלי אתא, צעירה בלונדית מושכה, מסוגה של ד ריט דיי, שתדע לשיר ושענינו הפר- עלים יהיו יקרים לה יותר מאהבתה למפקח העבודה.

דוריס דיי וג'ון רייט במשחק הפיוז'מה סוטר ואלמוגי יכרו ללמד

מה שהיה על אלמוגי לבצע במקום לשכור פלוגות אגרוף ולהעמיד משמרות בפתחי החנויות, הוא לארגן סיקינקים המוגיים ו- חגיגים לפועלי המפעל ולתבל את נאומיו הצעקניים בפני אסיפות הפועלים בכמה קטעי רבינו. רצוי עם מה שיותר רקדניות חשופות רגליים.

אילו היו עושים זאת, היתה שביתת אתא. מסתיימת בקל. הראיה - שביתה דומה במפעל פיוז'מה אמריקאי ארצות הברית. פיז'מות קופתיות. כמעט ככל בכל מחזה מוסיקלי אמריקאי. רמת העלילה של משחק הפיוז'מה מתאימה לתלמידי ביצהספר לילדים מפגרים. הדבכת היתרה במחזה המקורי מגעה מיצרני הסרט את היכולת להפכו ליצירת בידור קולנועית טובה. מלבד בכמה סצנות בודדות טובות, כמו באלט סקינק או רק ד מחבוא הרגנו לא יצלול היצרנים את האפשרויות הססגיות והאמנר- תיות הגלומות בהסרת מחזה מוסיקלי. אולם למרות דלות הביצוע ואיוליות ה- עלילה, נשארה גם בסרט אותה סגולה ש- הסכה בשעתו את המחזה למחזה קופה- פומוניו הערבים שהפכו לשלאגריים, ביחד אלה שבביצועו המצויין של דוריס דיי, מבטיחים גם לסרט קופה טובה במשך שבד- עות רבים.

בזרוע נזיה

בסחור התשוקות (תל-אביב, חי- אביב; ארצות הברית) כשהיה גיוני שש ילד קטן לפרחו אביו כי כרי לנחשט כפי-

יש לעזרו. גיוני נטל בידו את רצא לחצר לחסור. מדי פעם היה מפסיק את החסירה ומתבונן בכיסוי לראת אם התמלאו כסף. כך עבד שעות רבות ובכל פעם מצא את כיסוי ריקים. לבסוף החל לרדת גשם. גיוני הרים את כובעו שהתמלא מים וחבשו על ראשו. וזה היה גם שכרו על עבודתו - מלוא הכובע גשם.

גיוני פופ גדל והיה לגבר. כריסוראי במלחמת קוריאה, שהסתתר שבועיים במערה וגם כשנפל בידו שוביו לא גילה להם דבר, הפך גיוני לגיבור של ארצות הברית. כש- גבו מלא צלקות חוזר לחיים אורחיים, נשא אשה וניסה לבנות לעצמו בית. שכרו היה הפעם - מלוא הורוע סמים משכרים. מלוא הכובע גשם, שמפציץ הסרט בישראל הדביקו לו משום מה את השם הספשי בסחור התשוקות, ה א סרט על כמים משכ- רים. ליתר דיוק, סרט על אדם שאולץ ל- התמכר לטם המשכר. הוא מזכיר במידה רבה את סרטו של אוטו פרמינגר, האיש בעל זרוע הזהב, הון באותה בעיה ושהוצג לפני חדשים אחרים בארץ.

סרד זינגמן, שיצר את מלוא הכובע גשם, השכיל ליצור סרט כזה ומזועזע, ללא תפי- ניות מלודרמטיות כפי שהיו אצל סרמינגר. עזרו לו בכיצוע משימה קשה זו תכרס מצויין, צחת שחקנים מצויין וצילום אמנותי בשחר-לבן הנותן את הטון לאוירת הסרט. האב מתעריב. גיוני פופ, אותו מגלם דון (מטיבת הרוקיס) מוריי, הוא גרקומן המסתיר את מחלתו מאשתו הנמצאת ב- הריון, ומאביו. היחיד היודע את סודו הוא אחיו (אנטוני פרציוזה), המזרים את כל חסכוניותו אל ידו של אחיו באמצעות מז- רקי ההרוואיך.

המשבר מגיע כאשר כנוסית מוכרי ה- סמים, הנרפת על-ידי המשטרה, תובעת מגיוני את חובו מהו, ואילו אביו האחים (ללויד ולן), שהזניחים במשך שנים, בא ל- בקש מהם את חסכוניותיהם מאיך. אשתו של גיוני, אוה כרי (ח'פי חכרד) סייט, היחידת בבעלה כי התאהב באחרת, מנסה למצוא המימית בורועות אחיו, כש- גיוני מגלה לה את סודו. האב הנדהם מתפרץ בחמת זעם כלפי בנו האהוב, מסמל את יחס החברה אל חולי האיים. הפתרון למשך היא פשוט - אשתו של גיוני מסגירה אותו לידי משטרת הסמים, כדי שירפאוהו מתאחתו חסרת-המצעורים.

הבעל מטורף

יודיה (אסתר, תל-אביב; ארצות הברית) הוא סרט מתח גוש מעשי פשע מטורפים והפתעות בלתי-צפויות. דוריס דיי, הנשואה לפסנתרן מטורף (לואי ז'רדן), מילה כי זה רצח את בעלה הקודם וביים את התאב- דותו כדי לזכות בה. מאחר שאין בידי ה- חוק כל עדות למשע זה, חוץ מעדות שמיעה של דוריס דיי, אשר אינה מתקבלת כיון שאין אשה יכולה להעיד נגד בעלה, עומד החוק באולטימ- נוכח רצון הנקמה של ה- בעל.

אחרי כמה מיוצי מכיניות מסורפים ר- סצנות מתח אחרות מתחוללת ההפתעה העיקרית. הבעל מצליח לחדור למטוס בו עובדת אשתו שברחה ממנו, כדילת, הורג את הטיס, פוצע את טיסה-המשנה, ונהרג במטוס. הנה המטוס נמסר לידיה של ה- דילת, החיבת להנחית 60 נוסעים בשלום על הקרקע.

הפרטים הבלתי-הגיוניים שבעלילה אינם מתבברים על המתח שבה, הגשמר עד למסר האחרון של הצלולריד.

חדריך

אלה הסרטים המוצגים בשבוע זה בערי הארץ, אשר העולם הזה סמלין לראותם:

- ציוד המכשפות (מקסיס, תל- אביב) - מילין דמונג'ו, תגלית החד ה- צרפתי החדשה, מצליחה לבלבל את הצופים ואת הגמוני מסאצ'וסס, בסרט המטיף ל- סובלנות. איב מונטן, סימון סיניורה.
- מלך בנידורוק (צפון, תל-אביב, ציון, ירושלים) - צ'ארלי צ'אפלין נלחם בארצות הברית ובציד המכשפות.
- איזבלה (ארמון, חיפה) - בספי בלייר נופלת קרבן למתלה אכזרית כי- עיירה ספרדית, בסרט אנשי מועזע.
- אדם בקרב (גלאור, חיפה) - כתת חיל-רגלים בקוריאה בודכה למטרה ללא תכלית, בסרט אמיתי על מלחמות ללא תכלית אלדו ריי, רוברט ריאן.